

“Könül, dolan bu dağları”...

Şair Nəbi Faxralının söz çeşması

Borçalının saz-söz mühitində tarixən çox məşhur sənətkarlar yetişib. Sazın beşiyi sayılan, aşiq-ozan sənəti ənənələrini özündə yaşıdan Borçalı əllərindən biri də qədim Faxralı kəndidir. Bu, azman Şair Nəbini yetirib kamala çatdırıban kənddir. Onun adı kəndimizə ucalıq, ürəyimizə bir istilik getirib həmişə. Burada saz-söz sevdalıları o qədərdir ki, az qala, hər evdə bir Şair Nəbi ruhu dillənir, bir “Faxralı Dilqəmi” güllənir...

Şair Nəbi 1873-cü ildə yoxsul bir ailədə dünyaya göz açıb. Telli sazin laylaları ilə böyüyüb. Uşaq yaşlarından könlünü sözlə bəzəyib, yaddasını könüllərin söz xəzinəsinə çevirib. Deyilənə görə, 13-14 yaşlarında Nəbiyə buta verilib. Yuxusunda qonşu Daşlıqullar kəndində Zöhrə adında bir qızə vurulub. Sevgisini duygularının səmimiliyi, zərifliyi ilə dilə getirib. Bu şairin qəlb titrədən eşq şeiri, eşq sehri:

*Vaqeyi aləmdə sevdiyim sənsən,
Tut gedək Vətənə əlimdən, Zöhrə.
Sevgi sevgisini atmaz çöllərə,
Didərgin eyləmə elimdən, Zöhrə.*

Haqq-ədalətə, düzlüyə, gözəlliyyə, sevgiye tapınan şairin özü də çok abırkı, əzabkeş, zəhmətkeş bir insan olub. Ailəsinin güzəranı çətin olduğuna görə, erkən yaşlarından zəhmətə qatlaşıb, imkanlı adamların təsərrüfatında çalışıb, onların mal-heyvanını otarıb, nökərcilik edib. Bu səbəbdən də savad almağa, yazı-pozu öyrənməyə imkanı olmayıb.

Nəbi oxuyub yaza bilməsə də, ağız ədəbiyyatından eşitdiklərini yaddasına yazıb, özü də sözü-sözə calayıb, el-obada şair kimi tanınmağa başlayıb. Hətta məclislerin birində ustad Ələsgərin qiflibəndini açıb, elin böyük hörmətini qazanıb, Yığıncaqlarda başa çəkilib. Nurlu zəkası, şairlik istedadı ona daha böyük şöhrət qazandırıb. Ustadi olmasa da, dövrünün söz adamlarının sənet səltənətini özünəməxsus ustalıqla yaratdığı şeirləri, deyişmələri, das-tanları ile daha da zənginləşdirib. Məşhur söz ustası, qüdrətli söz xırıdarı kimi tanınıb.

Onun söz çeşməsinin suları safdır, dupdurudur. Qərinələr, əsrlər keçsə də dörtlü-dürlü şeirləri yurdan-yurda dolaşır, Borçalı aşıqlarının boğazında bulaq kimi qaynayıb. Faxralıla-

rın dillərinin əzbərində yaşayır.

Bu şeirlər qeybdən gələn səs kimi, sehrkar nəfəs kimidir. Şeirlərini hansı səbəbdənsə “Miskin” təxəllüsü ilə yazırıdı. Dürlü-dürlü söz incilərini aşıqlar eldən-elə, dildən-dilə yayırıdalar. Şairin sağlığında şeirlərinin bir qismi yazıya alınmışdı. Doğma kəndi Faxralıda qədirbilən həmyeriləri onun ırsını sevə-sevə qoruyub saxlayırlar. Zəngin ırsının toplanmasında qorquduşunas alım Hüseynqulu Məmmədlinin və oğlu, folklorşunas alım Elxan Məmmədlinin böyük xidmətləri olmuşdur.

...Dahi şairimiz Səməd Vurğun 1955-ci ildə Faxralıda qonaq olur. Məclisdə Aşiq Nəsib Şair Nəbinin “Dünya” rədifi şeirini oxuyur:

*Bir gün olur, əsir məhşər yelləri,
Göyərdırsən, çürüdürsən gülləri.
Pünhan olub murğuların dilləri,
Sultan Süleymandan bu yana dünya.*

Bu şeirinə görə, ona Səməd Vurğunun xüsusi rəğbəti yaranır. Onun şair istedadını yüksək qiymətləndirir. Şirin bir düşüncə içərisində şeiri dirlədikdən sonra Şair Nəbi ırsının toplanıb nəşr edilməsi üçün kəndin ziyalılara öz tövsiyələrini verir.

Hüseynqulu Məmmədli Səməd Vurğunla unudulmaz görüşündən sonra Şair Nəbinin ağızdan-ağıza keçən, hafızılardə yaşayan şeirlərinin toplanması və nəşr olunması üçün böyük həvəs göstərir. Şairin hikmət dolu bir neçə şeirini metbuatda işq üzünə çıxardır, qəzet və jurnallarda dərc etdirir.

Şair Nəbinin toplanıb yazıya alınmış şeirlərindən ibarət “Yazılanlar geldi başa” (1991) və “Eləsi var...” (2003) adlı kitabları nəşr olundu. Mən bu kitabları döne-dönə oxudum. Həmin şeirlər onun yaradıcılığı haqqında geniş

təsəvvür yaradır. Oradakı şeirlər məni sehri bir aləmə qovuşdurdu...

Onun dünya, həyat və zəmanə haqqında şeirlərinin söz düzümü, misra siğalı ürəyətimlidir. Orada söz də, misra da yüklüdür. Hər sözün, hər misranın ayrıraqda mənası dərindir. Məhəbbət şeirlərində səmimi hissələr, poetik təsvirlər və lirik deyimlər, incə cizgilərlə çəkilmiş tabloya bənzəyir:

*Qiya baxdın, xoyal getdi təşvişə,
Şimşək kimi çaxdı gözəl gözlərin.
Huşum təhərləndi, çəşurdum yolum,
Sandım ki, çiraqdı, gözəl, gözlərin.*

*Nəbini salıbsan eşq ataşına,
Rəhm eylə gözünün qanlı yaşına.
Nə doğru düşmənsən, nə də aşına,
Peykanlı bir oxdu gözəl, gözlərin.*

Uca zirvəsindən ilham aldığı, gözəlliynə heyran olduğu, seyrinə daldığı daqlara üz tutub “Könül, dolan bu dağları”, – deyib yazdığı şeiri də əlvənlili ilə gözəl mənzərə yaradır:

*Könül, dolan bu dağları, zimistan-qar olmamış,
Gər dolansan, əfsanədi sevgili-yar olmamış.
Axtarsan bəlli əlar, əsl-i-zatı bəlləni,
Bivəfaya bel bağlama, əhdi-ilqar olmamış.*

Şair Nəbi Faxralının hələ yeterince öyrənilməli, ətraflı şəkildə təhlil və tədqiq olunmalı, bir-birindən gözəl çox şeirləri var...

Həzi HƏSƏNLİ, şair-publisist